

Příslovce

Příklady:

N'avez pas peur de lui.
N'avez pas peur pour lui.

Elle a changé.

Elle s'est changée.

Tu crois à cela ?

Mélez-vous de ce qui vous regarde.

Cela les regarde.

Jouez-vous au tennis ?

Jouez-vous d'un instrument ?

J'ai servi de guide à mes amis.

A quoi sert cette machine ?

Ne pleurez pas, cela ne sert à rien.

Vous êtes-vous jamais servi de cet instrument ?

A mon avis, on ne doit pas traiter durement ses enfants.

Quel médecin a traité ce malade ?

Il faudrait traiter cette question à fond.

Comment peut-on traiter ce ministre ?

Pourquoi a-t-il traité son voisin de menteur ?

Cet ouvrage traite des ordinateurs.

Le conférencier va traiter des droits de l'homme.

La prochaine conférence va traiter de la coopération économique entre les pays européens.

Nebojte se ho.
Nebojte se o něho.

Změnila se.

Převlékla se.

Ty na to dás ? (Ty tomu věříš ?)

Nepřeňte se do věci, do kterých vám nic není. (Starejte se o své věci.)

To se jich týká.

Hrajete tenis ?

Hrajete na nějaký nástroj ?

Dělal jsem přátelům přívodec.

K čemu je (slouží) tento stroj ?

Nepláče, to není k ničemu (to ne-pomůže).

Použil(a) jste někdy tohoto násstroje ?

Podle mého názoru se nemá za-cházet (jednat) s dětmi tvrdě.

Který lékař léčil tohoto pacienta ?

Tuhle otázku by bylo třeba díklad-ně projednat (rozberat).

Jak lze zpracovat tuto ruku ?

Proč nazval svého souseda lhářem ?

Toto dilo pojednává o počítacích.

Předmájející pojedná o lidských právech.

Příští konference bude jednat o hospodářské spolupráci mezi evropskými zeměmi

Uvedené příklady i předcházející seznam hlavních slovesních vazeb naznačují jejich složitost, zároveň však i důležitost pro jejich užívání. K jejich osvojení může posloužit předeším dobrý slovník s vhodnými příklady.

273 PŘÍSLOVCE MÍSTA

ailleurs	jinde, jinam	ici	zde
autour	około	d'ici; par ici	odtud; tudý
autre part	jinde, jinam	là	tam
(au-)dedans	wnitř	de là; par là	odamitid; tamutid
(au-)dehors	venku	là-bas	tam(hle)
derrière	vzadu	là-haut	tan nahore
(ci-)dessous	(zde) vespod, (sem) dolů	loin	daleko
(là-)dessous	(tam) vespod, (tam) dolů	nulle part	nikde, nikam
(ci-)dessus	(zde) nahore, (sem) nahoru	partout	všude
(là-)dessus	(tam) nahore, (tam) nahoru	prés	bližko
en	odamitid	quelque part	někde, někam
en arrière	vzadu, zpět	y	tan

274 PŘÍSLOVCE ČASU

alors	tedy	poté	ensuite
après	potom	včera	hier
après-demain	pozítří	kdyssí	jadis [-s]
aujourd'hui	dnes	(včíbec) kdy, nikdy	jamais
aujourd'hui	ihned	długo	longtemps
aussitôt	dříve, předtím	maintenant	maintenant
autrefois	kdyssi	někdy	parfois
avant	předem, dříve	pak	puis
avant-hier	předevčrem	quelquofis	quelquofis
bientôt	brzy	seulement	seulement
déjà	již	soudain	soudain
demain	zítra	sovent	sovent
depuis	od té doby	teprve, až	tarde
désormais	nadále	náhle	tôt
dorénavant	napříště	často	toujours
enfin	konečně	pozdě	brzy

275 PŘÍSLOVCE ZPŮSOBU

ainsi	<i>tak(to)</i>	lentement	<i>pomalu</i>
bien	<i>dohře</i>	mal	<i>špatně</i>
debout	<i>vsioje</i>	pas mal	<i>ne špatně, docela dobrě</i>
ensemble	<i>společně</i>	vite	<i>rychle</i>
exprès	<i>úmyslně, naschláv</i>	volontiers	<i>růd, ochotně</i>

276 PŘÍSLOVCE MNOŽSTVÍ NEBO MÍRY

assez	<i>dost</i>	pas mal	<i>dosi, hodně</i>
autant	<i>tolik</i>	peu	<i>málo</i>
beaucoup	<i>mnogo</i>	presque	<i>téměř</i>
bien	<i>znacně</i>	tant	<i>tolik</i>
davantage	<i>více (u sloves)</i>	tout	<i>naprosto, docela</i>
environ	<i>kolem, asi</i>	très	<i>velmi</i>
guère	<i>sotva, ne mnoho, moc ne</i>	trop	<i>příliš</i>

277 PŘÍSLOVCE SROVNÁVACÍ

meilleur	<i>lépe</i>	plus	<i>riče</i>
moins	<i>méně</i>	plutôt	<i>spíše</i>
pis	<i>hůře</i>	si	<i>tak, tolik</i>

278 PŘÍSLOVCE TÁZACÍ

combien	<i>kolik</i>	d'où ; par où	<i>odkud, kudy</i>
comment	<i>jak</i>	pourquoi	<i>proč</i>
où	<i>kde, kam</i>	quand	<i>kdy</i>

279 PŘÍSLOVCE VĚTNÁ (MODÁLNÍ)

assurément	<i>jistě</i>	absolu	<i>absolument</i>
certainement	<i>určitě</i>	carré	<i>carrement</i>
certes	<i>oršen, oršemžé</i>	poli	<i>poliment</i>
en effet	<i>tskutku, toníž, oršem, iždyť</i>	rapide	<i>rapidement</i>
évidemment [evidamā]	<i>zřejmě, jasné</i>	vrai	<i>vraiment</i>
heureusement	<i>našeství</i>	ferme	<i>fermement</i>
malheureusement	<i>naneštětí, bohužel</i>		
parfaitement	<i>naprosto, zajisté</i>		
tout à fait	<i>zcela, uphnět; správně</i>		

peut-être
précisément
probablement
sans doute
surement
volontiers
vraiment

Sem řadíme rovněž tzv. příslovec přítakací *oui*, odpovídající si (viz 290, 291) a záporová (záporky) *ne, non, pas, point* (viz 292, 293, 294, 297).

280 TVOŘENÍ PŘÍSLOVCÍ

Vedle příslovce majících původní tvar (*bien, mal apod.*) má francouzština též příslovec odvozený od některých přídavných jmen příponou **-ment**. Tato přípona se připojuje nejčastěji k jejich ženskému rodru:

actif	— active	— activement
certain	— certaine	— certainement
courageux	— courageuse	— courageusement
doux	— douce	— doucement
franc	— franche	— franchement
tel	— telle	— tellement

Je-li přídavné jméno zakončeno již v mužském rodě samohláskou, přípona **-ment** se spojuje s tímto tvarem:

absolu	— naprosto, rozhodně
carré	— rovnou
poli	— záborile
rapide	— rychle
vrai	— opravdu
ferme	— pevně, jistě

Pozn. 1. Podobně: *dû* – dûment *náležitě*, *assidu* – assidument *přihně* (obě příslovce mají lomené známkou: û).

Přípony -amment, -emment
Přídavná jména zakončená na **-ant** tvoří příslovece příponou **-amment**:

constant	– constamment	<i>stále</i>
courant	– couramment	<i>běžně, plynne</i>
galant	– galamment	<i>dvorně, galantně</i>
méchant	– méchamment	<i>zle, zlomyšlně</i>
savant	– savamment	<i>učeně</i>
suffisant	– suffisamment	<i>dostatečně</i>

Pozn. 2. Podobně vznikl i tvar notamment (*objíždět, zejména*).

Přídavná jména zakončená na **-ent** tvoří příslovece příponou **-emment** [amā]:

évident	– évidemment [évidamā]	<i>zřejmě</i>
fréquent	– fréquemment [frekamā]	<i>často</i>
innocent	– innocemment [imosamā]	<i>nevinně</i>
patient	– patientement [pasjamā]	<i>trpělivě</i>
prudent	– prudemment [prüdamā]	<i>opatrně</i>
récent	– récemment [resamā]	<i>nedávno</i>
violent	– viollement [vjolamā]	<i>prudce</i>

Pozn. 3. Lent – lentement *pomalu*.

Přípona -ément

slouží k tvorění příslovci u některých přídavných jmen, např.:

commode	– commodément	<i>pohodlně</i>
commun	– communément	<i>obyčejně, běžně</i>
conforme	– conformément (à qc)	<i>v soulaze, podle čeho</i>
énorme	– énormément	<i>ohromně</i>
express	– expressément	<i>výslovně</i>
intense	– intensément	<i>usilovně</i>
précis	– précisément	<i>přesně, právě</i>
profond	– profondément	<i>hluboce</i>

Pozn. 4. Zvláštní případy: brièvement *stručně, gaiement vesele, sentiment rotonde, gríevement (bleské) růženě, zraněně).*
5. Některé příslovečné výrazy mají příponu **-on(s)** : à califourchon *obkročno, à reculons pozdítka, à tâtons tâparé.*

6. Lidová řeč vytvořila příslovece i od podstatných jmen: diablement *čertovský (po čertech), vachement strašně, hrozně (moc).*

281 JINÉ PROSTŘEDKY VYJADŘOVÁNÍ PŘÍSLOVCI

Čeština má značné množství prostých příslovci, neboť je snadno tvořit. Naproti tomu francouzština, v níž se příslovci tvorených příponami tak často neužívá (pro jejich relativní délku), vyjadřuje příslovečné určení ještě jinými prostředky. K nim patří především:

1. přídavné jméno

chanter juste	<i>čistě zpívat</i>
chanter faux	<i>falešně zpívat</i>
couter cher	<i>být dražý, stát mnoho</i>
en dire long	<i>výmluvně svědčit</i>
noter large	<i>mirně známkovat</i>
noter serré	<i>přísně známkovat</i>
parler bas	<i>mluvit šeptem</i>
parler haut	<i>mluvit nahlas</i>
parler français	<i>mluvit francouzsky</i>
sentir bon	<i>vonět</i>
sentir mauvais	<i>páchnout</i>
tenir ferme	<i>pevně držet</i>
travailler dur	<i>těžce pracovat</i>
vivre heureux	<i>šťastně žít</i>
voir clair	<i>jasně vidět</i>
voir rouge	<i>vidět rudé, mit vztek aj.</i>

Někdy vedle sebe existují vazba s přídavným jménem a vazba s příslovcem. Význam obou může být stejný, např.: *travailler dur = travailler durement*, ale častěji se liší, např.:
parler bas
parler bassement

mluvit šeptem
mluvit nizce (podle)

2. Tvary pís, le pís se dnes pocituj jako knížní. Běžné jsou jen v ustálených spojeních: au pis aller v *nejhorším případě*, de mal en pis čím dál hůře, tant pis tak ař, co se ař dělat. Jinak se užívá pravidelně stupňovaných tvarů plus mal, le plus mal. (Viz 94-1-b)

2. Pravidelné (opisné) stupňování (sestupňování) se tvoří podobně jako u přídavných jmen, tj. 2. stupeň pomocí **plus (moins)**, 3. stupeň pomocí **le plus (le moins)**:

vite	<i>rychle</i>	vite	<i>rychle</i>
plus vite	<i>rychleji</i>	moins vite	<i>méně rychle</i>
le plus vite	<i>nejrychleji</i>	le moins vite	<i>nejméně rychle</i>

Pozn. 1. U sestupňování existuje jen forma opisná. – Srov. moins vite *méně rychle, pomaleji*.

2. Zesilovací *co* ve 3. stupni se vyjadřuje pomocí **possible**: le plus vite *possible co (možná) nejrychleji*. Též: au plus vite. – Srov. le plus rapide possible *co nejrychlejší*.

283 POSTAVENÍ PŘÍSLOVCÍ VE VĚTĚ

Příslovce stojí obvykle

1. před určovaným přídavným jménem nebo příslovcem:
Ce film est franchement mauvais.

C'est absolument mal compris.
2. za určovaným slovesem:
Marc parle couramment français.

Elle fait toujours le même travail.

3. mezi pomocným slovesem a příčestím slovesa významového u složených časů (zvláště je-li příslovce krátké, tj. jednoslabičné nebo dvojslabičné):
Votre belle-seur est déjà partie?
Ils ont vite oublié.

Toto pořadí může být změněno z důvodu slohových (pro zdůraznění), rytmických ap.:
Ils ont complètement oublié. }
Ils ont oublié complètement. }

Úplně zapomněli.

2. Tvary pís, le pís se dnes pocituj jako knížní. Běžné jsou jen v ustálených spojeních: au pis aller v *nejhorším případě*, de mal en pis čím dál hůře, tant pis tak ař, co se ař dělat. Jinak se užívá pravidelně stupňovaných tvarů plus mal, le plus mal. (Viz 94-1-b)

2. Pravidelné (opisné) stupňování (sestupňování) se tvoří podobně jako u přídavných jmen, tj. 2. stupeň pomocí **plus (moins)**, 3. stupeň pomocí **le plus (le moins)**:

284 PŘÍSLOVCE MÍSTA

vite	<i>rychle</i>	vite	<i>rychle</i>
plus vite	<i>rychleji</i>	moins vite	<i>méně rychle</i>
le plus vite	<i>nejrychleji</i>	le moins vite	<i>nejméně rychle</i>

Pozn. 1. U sestupňování existuje jen forma opisná. – Srov. moins vite *méně rychle, pomaleji*.

2. Zesilovací *co* ve 3. stupni se vyjadřuje pomocí **possible**: le plus vite *possible co (možná) nejrychleji*. Též: au plus vite. – Srov. le plus rapide possible *co nejrychlejší*.

285 PŘÍSLOVCE ČASU

Tard *pozdě*, tj. v pozdní době.
En retard *pozdě*, tj. se zpožděním (proti stanovené době).

Seulement *teprve*, až, napiš: C'est seulement vers 10 h qu'il est rentré.
Vratil se teprve (až) k desáté hodině. – Též: Ce n'est que vers 10 h qu'il ...

Jamais *nikdy*; případně: *ničem někdy*. Tento kladný význam dodnes přetrává v některých obrazech, např.: A-t-on jamais vu cela? *Viděl to někdo někdy?* Kdo to kdy viděl? Sait-on jamais? *Kdo věděl to může vědět?*

Déjà *jíž, už* (tj. proti předpokladu nebo očekávání)
Vous êtes déjà de retour?
K označení časového údaje v minulosti se klade **il y a**, popř. ve spojení s **déjà**:
Il y a (déjà) un an que je ne l'ai vu.
Il y a longtemps qu'il n'est venu.

Vy už jste zpátky?
K označení časového údaje v minulosti se klade **il y a**, popř. ve spojení s **déjà**:
Il y a (déjà) un an que je ne l'ai vu.
Il y a longtemps qu'il n'est venu.

Je tomu už rok, co jsem ho neviděl.
Je to dlouho, co tu nebyl.

Pozn. 1. Neužívání pas viz 301.

Trvá-li situace (děj) dosud, vyjadřuje ji příslovce **depuis**:
Mon collègue a eu un accident ; depuis, il boîte. {
 od té doby kuhá.

Pozn. 2. Depuis jako předložka s časovým údajem: Paul travaille dans cette entreprise depuis six mois. (... už půl roku.)

286 PŘÍSLOVCE ZPŮSOBU

Ainsi tak (to), a tak
Faites-le ainsi.

Ainsi, j'ai tout appris.
Bien dob're

Tu as bien fait.

Další významy **bien**
1. mnoho ; hodně :

Bien des élèves s'y trompent.
Je les aime bien.

2. docela, opravdu (oslabení významu):
Je les ai bien vus, mais je ne les ai pas reconnus.

3. sice, ovšem (obvykle ve spojení se spojkou **mais**):
Je les ai bien vus, mais je ne les ai pas reconnus.

4. velmi, mnohem, daleko, skutečně (před příd. jménem, příslovcem nebo jejich druhým stupněm):
C'est bien facile.

Thérèse le fera bien mieux que toi.
C'est bien lui!

5. však, vždyť :
Mon mari vous montrera bien quel-que chose.

To je velmi snadné.
Terezka to udělá mnohem (daleko) líp než ty.

Je to (skutečně) on ! To je celý on !
Vše!

Však (on už) vám manžel něco ukáže.
Faites vite ! Viens vite !

Rychle, honem !
Dělejte rychle ! Pojd' honem !

Pozn. 1. Částice viz 367.

Pozn. 2. Depuis jako předložka s časovým údajem: Paul travaille dans cette entreprise depuis six mois. (... už půl roku.)

6. citoře na začátku věty:
Eh bien, continuez !
Eh bien, qu'est-ce que vous en dites ?

Même dokonce, i, ba i
1. u podstatného jména:
Même ses rivaux le voient.

Pozn. 2. Même za podst. jménem představuje přívlastek a shoduje se zpravidla s podst. jménem. Ses rivaux même(s) le voient. Vidi to i (sami) jeho odpůrce. – Viz též 133.

2. u slovesa:
Ainsi tak (to), a tak
Udělejte to takto.
A tak jsem se všechno dozvěděl.

Dob're jsi udělal.
Dobr'e jsi udělal.
Mnoho žáků se v tom myšl.
Mám je docela rád.

La plupart des employés ne gagnent pas même (même pas) cette somme.
Pas mal ne špatně, dost dobrě
Tu ne ferais pas mal de te presser.

Plutôt spíše, dost
C'est un film pluôt stupide.
Pozn. 3. Numo rozlišovat plus tôt dříve – plutôt spíše.

Quelque približně, asi (tak)
C'est à quelque 50 mètres de là-bas.
S případným jménem nebo s příslovcem (viz 446):

Quelque courageux qu'il soit, il
ne s'avisera pas de faire ceci.

Pozn. 4. Quelque jako určovatel viz 131.

Je to od tam tu as tak 50 metrů.
At ſe ſe odvážně ſi, tohle ſe neováži udeſlat.

Vite !
Faites vite ! Viens vite !
Rychle, honem !
Dělejte rychle ! Pojd' honem !

Pozn. 5. Nezaměňovat vše rychle a rapide rychlý. C'est une voiture très rapide. Je to velmi rychlý růz. Cette voiture marche (roule) très vite. Tenhle růz. jede velmi rychle.

287 PŘÍSLOVCE MNOŽSTVÍ NEBO MÍRY

Assez dos

Používá se ho u sloves, podstatných a přídavných jmen i příslovci:
Vous avez assez travaillé pour aujourd’hui.

C’en est assez.
Cet enfant ne mange pas assez.

Il y aura assez de travail.
Suzanne est assez précoce pour son âge.

Il est déjà assez tard.

Už je toho dost.
Tohle dítě dost nejí (... nejí dost).

Bude (tam) dost práce.

Zuzana je na svůj věk dost vyspělá.

Už je dost pozdě.

Beaucoup (velmi) mnoho

1. doprovází sloveso:

La Vieille Ville plaît beaucoup aux étrangers.

2. následuje-li po beaucoup podstatné jméno, pojí se s předložkou **de** (většinou bez členu):

Ses enfants lui causent beaucoup de soucis.

Pozn. 1. Beaucooup nemůže být zesilováno dalším příslovcem kromě trop; české *velmi mnoho* se vyjadří buď prostým beaucoup nebo výrazem infinitiv, énormément ap. Přípustné je pouze beaucoup trop *příliš mnoho*.

3. **dé beaucoup** + třetí stupeň – ve významu *zdaleka*:

Claire est de beaucoup la plus intelligente.
Klára je zdaleka nejchytřejší.

Bien značně, mnoho, velmi

Klade se před podstatná jména s předložkou **de** (a členem určitým), přídavná jména i příslovce:

Bien des savants n'en sont pas sûrs.
C'est bien possible.

Bien souvent, il en est ainsi.

Srovnání **bien** – **beaucoup**
 1. Bien v ustálených spojeních:
bien des fois velmi (dost) často; bien davantage daleko více; bien meilleur(e) mnohem lepší; il a bien chaud (froid) je mu velmi horko (zima); ovšem také: il a très chaud, très froid.
 2. Beaucooup ve spojení se zájmenným příslovcem **en**:
Lui-même n'a pas de soucis, mais sa femme en a beaucoup.
Fort velice, silně: značně (knižní výraz)
C'est fort probable.
Vous l'avez fort bien expliqué.
Je doute fort qu'il soit à l'heure.
Pas mal dosi, hodně (hovorově)
Paul a pas mal voyagé.
Pas mal de gens pensent comme moi.
Plus více, moins méně
*Obě příslovce slouží k pravidelnému stupňování přídavných jmen a příslovci.
 (Viz 94, 95, 96, 283)*
*Pro přirovnání se užívá u druhého stupně spojky **que než**:*
Il voudrait une voiture plus moderne que celle-là.
*Před číslovkou bývá předložka **de**:*
Il y avait plus de dix mille personnes.
Tout sera terminé en moins de quinze jours.
*Pozn. 2. Ne ... plus již ne, už ne: Son père ne travaille plus. Jeho otec už ne pracuje. – Vzhledem k tomu, že lidová francouzština první záporku vynechává a užívá jen **pas**, plus ap., cíti se dnes plus stále více jako zápor. Odtud spojení: Plus de questions ? Už dosi lisupkù! – Máli být vyjádření pojmem *riče*, musí se formulovat jinak: Encore des questions ? Des questions, il y en a bien davantage.*
 3. Au moins aspoň (nejméně) – du moins aspoň (zato však): Je veux au moins cela. (*Já chci aspoň tohle. Son travail est difficile, (mais) du moins il gagne beaucoup. Práci má težkou, ale aspoň (zato) si hodně rydělá.*

Velmi často tomu tak bývá.

Que de kolik (*co, tolk*)

Obvykle ve větách zvolačích:

Que de monde !

Que de patience faut-il avoir avant de réussir !

Seulement *jen, pouze*

C'est seulement pour les invités.
J'ai seulement cent francs sur moi.

Tout *zcela, cele, plně*.

Jako příslovec se nemení:

Paul

est tout

occupé.

Paulette

est tout

occupée.

Très velmi, velice, moc

Připojuje se k přídavným jménům a k příslovci:

Ma belle-sœur est très difficile sur la

nourriture.

On les a très mal accueillies.

Trop prilis, nadámiru (mnoho, moc)

České příliš znamená, že byla překročena určitá (vhodná či povolená) mez.

Francouzské trop kromě toho ještě vyjadřuje vysoký stupeň vlastnosti.

Shodně je tedy v obou jazyčích:

Ces souliers sont trop étroits.

Rozdilně lze formulovat:

Il portait son pantalon trop large.

To je (ale) lid! (*Tolik lid!*)
Kolik (co) trpělivosti je třeba, než se to podaří (povede)!

Kolik významu teprve, až viz 285.

288 PŘÍSLOVCE TÁZACÍ

Pozn. 6. La voiture est trop chargée. Vůz je přetížen. Il est trop tard. Je (příliš) pozdě. Vous êtes trop aimable. Jste i všecky laskav. C'est un peu trop. To je trochu moc.

Où? kde? kam?

Uvádí tázaci věty:

Où travaille votre frère?

Où va Madame Martel?

Ve funkci vztazného příslovce:

C'est la ville où je suis né.

Le pays d'où je viens.

Pozn. 1. Pozor na spojení: le jour où den, kdy (toho dne, kdy); le moment où okamžik, kdy; au moment où i okamžiku, kdy. Příslovec où navazuje na časový údaj vyjádřený podst. jménem s členem určitým. Je-li podst. jméno doprovázeno členem neutrčitým, nutno navázat pomocí que, např. un jour que jednoho dne, když; un soir que jednoho večera (edenou večeř), když; une fois que jednou, když apod.

Comment? jak?

Comment est-ce possible?

Comment allez-vous?

Comment expliquer tout cela?

Ve větě zvolací:

Comment? Il a fait une chose pareille?
Jakže? On udělal něco takového?

(On provedl takovouhle věc?)
Vous voudriez aller à Paris?

Vy byste chtěli jet do Paříže?

Et comment!

A jak! (Aby ne!)
Pozn. 2. Comment se neužívá s přídavným jménem ani s příslovcem: Quelle est la hau-teur de cette maison ? (Cette maison, combien a-t-elle de haut ?) Jak (rysoký je tento dům ?) Jak daleko je z Prahy do Brna ?
3. Nezaměňovat tázaci comment ? se stovnávacím comme ! Viz níže.
4. Comment ve významu jaký? viz 130-P4.

Tyhle boty jsou příliš těsné.

Měl na sobě širokánské kalhoty.

Combien (de)? kolik?

Ve spojení s podstatným jménem a předložkou de:

Combien d'élèves sont absents ?

Kolik žáků chybí ?

Možno uží i samostatně:

Kolik váží ten kufřík?

Kolik vás je?

Kolik?

Combien pèse cette valise?

Combien êtes-vous?

Combien?

Ve větě zvolací:

Combien je suis malheureux!

Combien de fois ai-je répété tout cela!

Pozn. 5. Užívání inverze viz 417n.

6. Le combien sommes-nous aujourd’hui ? Kolikátko dnes je (máme) ? – Le combien es-tu ? *Kolikátky jsi?*

289-a PŘÍSLOVCE SROVNÁVACÍ

Comme *jak*, *jak*

Slouží k přirovnání, nejde-li o přídavná jména nebo příslovec:

Já nejsem jako vy.

Dělejte, jak rozumíte (chcete).

Ve větě zvolací má význam *jak*:

Comme vous êtes aimable!

Jak jste laskav!

(Též: Combien vous êtes aimable! Nebo: Que vous êtes aimable!)

Jestliže se srovnává přídavné jméno nebo příslovec, nutno užít (ve významu *tak jako*): aussi ... que, v záporu obvykle si ... que (nikoli comme):

Il est aussi grand que vous.

Il n'est pas si grand que vous.

Je le sais aussi bien que toi.

Je ne le sais pas si bien que toi.

On je tak velký jako vy.

On není tak velký jako vy.

Vím to (právě) tak dobré jako ty.

Nemím to tak dobré jako ty.

Pozn. 1. Záporné pas si ... que rytmicky odpovídá obratu kladnému: aussi ... que.

Ve větách zvolacích je časté si nebo **tellement**:

Vous êtes si aimable!

Vy jste tak laskav!

Mám tak laskav naspěch!

Rovněž ve větách účinkových:

Vous êtes si aimable que je ne peux pas vous le refuser.

Je suis si (tellement) pressé que je ne sais pas où donner de la tête.

Pozn. 2. Aussi na začátku věty (popř. druhé věty v souvěti) známená a proto se musí jednat rychle.

3. Má-li být výjedná český pojmen *také*, nesmí se klást aussi na začátek věty. Možnost řešení: Tout le monde le dit ; mon père le dit aussi. (...mon père aussi le dit – mon père, lui aussi, le dit – mon père le dit, lui aussi.) *Všichni to říkají; také mají otec to říká. J'aime les langues étrangères ; l'histoire m'intéresse aussi. (... l'histoire m'intéresse également.)*

Mám rád cizí jazyky; také džejpis mě zajímá.

Autant que tolik co

Obvykle stojí se slovesem:

J'en sais autant que Gaston.

Vím toho tolik co Gaston.

Záporný tvar pas tant que je opět rytmicky stejný s kladným:

Je n'en sais pas tant que Gaston.

Autant de ... que tolik (jednotlivosti) jako

Obvykle s podstatnými jmény:

Nous avons autant d'idées que vous.

Mámé tolik nápadů jako vy.

Záporné obvykle pas tant de ... que:

Nous n'avons pas tant d'idées que vous.

Vé větách účinkových:

Il a tant de soucis qu'il ne vous écoute même pas.

(Též: il a tellement de soucis qu'il...)

D'autant + druhý stupeň = tím + druhý stupeň:

C'est d'autant plus grave que cela arrive maintenant.

Frazeologické obratty:

Ses mots sont autant de mensonges.

Il a réussi tant bien que mal.

Tant que vous êtes ici, essayons-le.

Tant qu'on est en bonne santé!

C'est déjà terminé. Tant mieux!

J'ai manqué le train. Tant pis!

C'est difficile? Pas tant que ça.

En tant que citoyen de notre Etat j'en suis fier.

U něho je co slovo, to lež.

Jakž takž se mu to podařilo.

Když už jste tady, zkusme to.

Jen když jsme zdráví!

Už je to hotovo. Tím lip!

Ujel mi vlak. Tak at!

Je to třeké? Ani ne.

Jako (žto) občan našeho státu jsem na to hrdy.

Moins méné, ne tolk, ne tak *Tenkle druh filmů (už) nemám tak rád.*

Pozn. 4. Zde užito moins se slovesem. Užívání příp. sestupňování příp. jmen viz 94-1-c, příp. sestupňování příslovci 282-2.

Plus víc(e)

Il faudra travailler plus.

Bude se muset víc pracovat.

Pozn. 5. Užívání plus u stupňování případných jmen viz 94, 95, u stupňování příslovci 282.

289-b PŘÍSLOVCE VYJADŘUJÍCÍ SOUVZTAŽNOST

plus ... plus	<i>čím více ... tím více</i>
moins ... moins	<i>čím méně ... tím méně</i>
plus ... moins	<i>čím více ... tím méně</i>
moins ... plus	<i>čím méně ... tím více</i>
mieux ... mieux	<i>čím lépe ... tím lépe</i>
tel ... tel	<i>jaký ... takový</i>
autant de ... autant de	<i>kolik ... kolik</i>
de plus en plus	<i>čím dál (tím) více</i>
de moins en moins	<i>čím dále (tím) méně</i>
de mieux en mieux	<i>čím dál (tím) lépe</i>

Příklady:

Plus il gagne, plus il dépense.

Plus j'étudie, moins je sais.

Nous sommes de plus en plus étonnés.

Tel maître, tel valet.

Autant de têtes, autant d'avis.

Kolik hlav, kolik rozumu (názorů).

Pozn. Pozor na ustálený francouzský slovosled (na rozdíl od poměrně volného slovosledu českého): Plus Jean est expérimenté, moins il se fait de soucis. Čím je Jan zkušenější, tim méně starosti si dělá.

290 VYJÁDŘENÍ SOUHLASU

Nejčastěji příslovcem oui:

- **Papa viendra aussi?**
- **Je crois que oui.**

Pozn. 1. Před oui nenastává elize. (Viz 39-P6) Tu veux quand même voir ce film ? Ty chces ten film p'rece rděti? Mais oui. Ale ano. – Nedochází ani k vázání (viz 18-12).

Další výrazy vyjadřující souhlas:

Avec plaisir.	<i>S radostí.</i>
Bien.	<i>Dobře.</i>
Bien, bien.	<i>Dobrá, dobrá.</i>
Bien sûr.	<i>Zajisté. Ovšem.</i>
Bon.	<i>Dobrá.</i>
C'est cela (ça).	<i>To je ono.</i>
D'accord.	<i>Souhlasím. Platí.</i>
Entendu.	<i>Dohodnuto. Ujednáno. Platí.</i>
Et comment !	<i>A jak! Aby nel! Jak by nel!</i>
Naturellement !	<i>Přirozeně! Ovšem!</i>
Oui, tout à fait !	<i>Ano, správně!</i>
Sans aucun doute !	<i>Zcela jistě! Bez nejmenší pochyby!</i>
Soit ! [s'at]	<i>Buduž!</i>

Pozn. 2. Souhlas se vyjadruje též tzv. větnymi (modálnimi) příslovci (viz 279).

291 NESOUHLAS SE ZÁPORNOU VÝPOVĚDÍ

Jde-li o nesouhlas s obsahem předcházející záporné výpovědi (otázky, věty oznamovací, rozkazovací nebo přaci), vyjadřuje se pomocí odpovědovacího příslovce si (ano), jež bývá zesíleno buď opakováním nebo spojením se spojkou mais aj.:

Vous ne les voyez pas? – Mais si, je les vois bien!

Personne ne comprendait la gravité de la situation; moi, si.

N'y allez pas! – Si, si! Allez-y!

(Ale ano! Jděte tam!)

Vy je nevidíte? – Ale ano, já je vidím dobře!

Nikdo nechápal význam situace:

já ano.

Nechodí tam! – Jen tam jděte!

(Ale ano! Jděte tam!)